

“मीठे बच्चे- तिमीले बेहदका बाबालाई याद गर। यसैमा ज्ञान, भक्ति र वैराग्य तीनै समाहित छ। यो हो नयाँ पढाइ।”

प्रश्न:- संगममा ज्ञान र योगको साथ-साथै भक्ति पनि चल्छ- कसरी?

उत्तर:- वास्तवमा योगलाई भक्ति पनि भन्न सकिन्छ किनकि तिमी बच्चाहरू अव्यभिचारी यादमा रहन्छौ। तिम्रो यो याद ज्ञान सहित छ, त्यसैले यसलाई योग भनिएको हो। द्वापर देखि केवल भक्ति हुन्छ, ज्ञान हुँदैन, त्यसैले त्यो भक्तिलाई योग भनिँदैन। त्यसमा कुनै लक्ष्य उद्देश्य छैन। अहिले तिमीलाई ज्ञान पनि मिल्छ, योग पनि गछौं, फेरि तिम्रो बेहदको सृष्टि सँग वैराग्य पनि छ।

गीत:- किसी ने अपना बनाके...

ओम् शान्ति। बेहदका बाबा सम्झाउनु हुन्छ- शास्त्रहरूको पढाइ, त्यो कुनै पढाइ होइन किनकि शास्त्रहरूको पढाइमा कुनै लक्ष्य उद्देश्य छैन। शास्त्रहरूबाट दुनियाँको बारेमा केही थाहा हुँदैन। अमेरिका कहाँ छ, कसले पत्ता लगायो, यी कुरा शास्त्रमा छैनन्। भन्दछन्- फलानाले पत्ता लगायो। अरू नयाँ ठाउँ खोज्छन् आफू रहनको लागि। देखे- मनुष्यहरू धेरै भएका छन्, रहनको लागि जमिन त चाहियो नि। अब यी सबै कुरा पढाइको हो, यसलाई शिक्षा (एज्युकेशन) भनिन्छ। तिम्रो पनि यो शिक्षा हो। यसलाई आश्रम भनौं अथवा संस्था भनौं वा विश्व-विद्यालय भनौं? यसमा सबै आउँछ। त्यो पढाइको नक्शा आदि अर्कै छ। शास्त्रहरूबाट प्रकाश मिल्दैन, पढाइबाट प्रकाश मिल्छ। तिम्रो पनि पढाइ हो। वैकुण्ठ केलाई भनिन्छ? यो कुरा न त्यो पढाइमा छ, न शास्त्रहरूको पढाइमा छ। यो ज्ञान नै नयाँ छ जुन एक बाबाले नै बताउनु हुन्छ। मनुष्यहरूले त भनिदिन्छन् स्वर्ग-नर्क सबै यहाँ नै छ। बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ स्वर्ग-नर्क केलाई भनिन्छ? यो कुरा न शास्त्रहरूमा छ, न त्यो शिक्षामा छ। त्यसैले नयाँ कुरा भएको कारण मनुष्यहरू अलमलिन्छन्। भन्दछन्- यस्तो ज्ञान त कहिल्यै सुनेनौं। यो त नयाँ अनौठो कुरा हो, जुन कहिल्यै कसैले सुनाएको छैन। हो पनि नयाँ कुरा। न त्यो शिक्षावालाले सुनाउन सक्छ, न संन्यासी आदिले सुनाउन सक्छन्, त्यसैले परमपिता परमात्मालाई नै ज्ञानको सागर भनिन्छ। बेहदको इतिहास भूगोल पनि सम्झाउनु हुन्छ। ज्ञानद्वारा स्वर्ग र नर्कको विस्तार पनि सुनाउनु हुन्छ। यो नयाँ कुरा छ नि! यो पढाइमा सबै कुरा छ। ज्ञान पनि छ, योग पनि छ, पढाइ पनि छ, भक्ति पनि छ। योगलाई भक्ति पनि भन्न सकिन्छ किनकि एक सँग योग लगाउन उहाँलाई याद गर्नु पर्ने हुन्छ। ती भक्तहरूले पनि याद गर्छन्, पूजा गर्छन्, गाउँछन्। त्यो भक्ति गर्नुलाई कुनै योग भनिन्छ। सम्झ, जस्तै मीरा थिइन्, कृष्णको साथ योग लगाउँथिन्, उनलाई याद गर्थिन् तर त्यसलाई भक्ति भनिन्छ। उनको बुद्धिमा कुनै लक्ष्य उद्देश्य थिएन। यसलाई ज्ञान पनि भनिन्छ, भक्ति पनि भनिन्छ। योग लगाइन्छ, एकलाई याद गरिन्छ। सत्ययुगमा न भक्ति हुन्छ, न ज्ञान। संगममा ज्ञान र भक्ति दुवै हुन्छ। द्वापर देखि मात्र भक्ति चल्दै आएको हो। कसैलाई याद गर्नु, त्यसलाई भक्ति भनिन्छ। यहाँ यो ज्ञान पनि छ, योग पनि छ, भक्ति पनि छ। बुझ्न सक्छन्। उनीहरू केवल भक्त हुन्, तत्त्व सँग योग लगाउँछन्। तर उनीहरूको छ अनेकौं सँग योग, त्यसैले उनीहरूलाई भक्त भनिन्छ। तिम्रो यो हो अव्यभिचारी योग। यो ज्ञानसागर स्वयं बसेर पढाउनु हुन्छ। उहाँ सँग योग लगाउनु पर्छ। उनीहरूले त आत्मालाई नै जान्दैनन्। हामी त जान्दछौं।

२०७५ असोज २५ बिहीबार ११-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

परमपिता परमात्मा बाबाको साथ बुद्धियोग लगाउनाले हामी बाबाको पासमा जानेछौं। उनीहरू हनुमानलाई याद गर्छन् भने उनैको साक्षात्कार हुन्छ, उनलाई व्यभिचारी भनिन्छ। यो हो अव्यभिचारी योग। एक बाबालाई मात्र याद गर्नुछ, त्यसैले यसमा ज्ञान, भक्ति, वैराग्य सबै एकसाथ छ। साथै उनीहरूको ती सबै अलग-अलग छन्। भक्ति अलग्गै, ज्ञान पनि केवल शास्त्रहरूको छ, वैराग्य पनि हृदको छ। यहाँ बेहदको कुरा छ, हामी बेहदका बाबालाई जान्दछौं, त्यसैले उहाँलाई याद गर्छौं। उनीहरू हुन त शिवलाई याद गर्छन् तर विकर्म विनाश हुँदैन किनकि उनीहरूले कर्तव्यलाई जानेका छैनन्। विकर्म विनाश हुने ज्ञान नै छैन। यहाँ त बाबाको यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ। त्यहाँ काशी कलवट खान्छन्, तब उनीहरूको विकर्म विनाश हुन्छ। कर्मभोग भोग्नु पर्छ। तर यस्तो होइन कि तिमी जस्तै बिस्तारै बिस्तारै कर्मातीत बन्छन्। होइन, उनीहरूको विकर्म सजाय खाँदा-खाँदा समाप्त हुन्छ, माफ हुँदैन। त्यसैले यो पढाइ पनि हो, ज्ञान पनि हो, योग पनि हो, यसमा सबै छ। सिकाउनेवाला एक बाबा नै हुनु हुन्छ। यसलाई आश्रम अथवा संस्था भनिन्छ। लेखाइ धेरै राम्रो छ। पहिलेको ‘ओम् मण्डली’ नाम गलत थियो। अहिले ज्ञान आएको छ। यो नाम एकदम राम्रो छ। कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौं— ब्रह्माकुमार त तिमी पनि हो। बाबा हुनु हुन्छ सबैका रचयिता, उहाँलाई पहिला-पहिला सूक्ष्मवतन रचनुछ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर हुन् सूक्ष्मवतनवासी, नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ भने अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा चाहिन्छ। सूक्ष्म वतनमा रहने त यहाँ आउन सक्दैनन्। उनी त हुन् सम्पूर्ण अव्यक्त। यहाँ त साकार ब्रह्मा चाहिन्छ नि। उनी कहाँबाट आउँछन्? मनुष्यहरूले यी कुरा बुझ्न सक्दैनन्। चित्र त छ नि हैन! ब्रह्माबाट ब्राह्मण पैदा भए। तर ब्रह्मा आए कहाँबाट। फेरि गोद लिने कार्य (एडप्शन) हुन्छ। जस्तो कुनै राजाको बच्चा हुँदैन भने गोद लिन्छन्। बाबा पनि यिनलाई गोद लिनु हुन्छ फेरि नाम परिवर्तन गरेर राख्नुहुन्छ— प्रजापिता ब्रह्मा। उनी माथि रहनेवाला त तल आउन सक्दैनन्। तल रहनेलाई माथि जानु छ। उनी हुन् अव्यक्त, यिनी हुन् व्यक्त। यस रहस्यलाई राम्रो सँग बुझ्नु पर्छ किनकि सबैलाई प्रश्न उठ्छ। भन्दछन्— दादालाई कहिले ब्रह्मा, कहिले भगवान्, कहिले कृष्ण भन्छन्...। अब यिनलाई भगवान् त भनिदैन। बरू ब्रह्मा र कृष्ण त भन्न सक्छन् किनकि कृष्ण काला बन्छन्। जब रात छ तब भनिन्छ ब्रह्मा, जब दिन छ तब भनिन्छ कृष्ण। कृष्णको आत्माको अहिले यो अन्तिम जन्म हो र यी श्रीकृष्ण हुन् आदिको जन्म। यो स्पष्ट लेख्नु पर्छ। ८४ जन्म राधे-कृष्णको वा लक्ष्मी-नारायणको हो, यो बताउनु पर्छ। यहाँ फेरि उनीहरूलाई गोद लिनु हुन्छ। त्यसैले ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात हुन जान्छ। त्यही फेरि लक्ष्मी-नारायणको दिन र रात हुन्छ। उनीहरूको वंशावलीको पनि यस्तै हुने भयो।

तिमी अहिले ब्राह्मण कुलका हो फेरि देवता कुलका बन्छौ। त्यसैले ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको पनि दिन र रात भयो नि। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छ। चित्रहरूमा पनि स्पष्ट छ— तल तपस्या गरिरहेका छन्, अन्तिम जन्म हो। ब्रह्मा आए कहाँबाट? कसबाट पैदा हुने? त्यसैले ब्रह्मालाई गोद लिनु हुन्छ। जसरी राजाले गोद लिन्छन्, अनि उनलाई राजकुमार भनिन्छ। ट्रान्सफर गरिदिन्छन्— प्रिन्स अफ फलाना। पहिला त राजकुमार थिएनन्। राजाले एडाप्ट गरे, त्यसैले नाम राखिदिए राजकुमार। यो रीति-रिवाज चलिआएको छ। बच्चाहरूलाई यो बुद्धिमा आउनु पर्छ। दुनियाँले जान्दैनन् बाबा कसरी पुरानो दुनियाँको विनाश र नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ? यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। पछि गएर साना-साना बच्चीहरू पनि धेरै तीक्ष्ण हुँदै जान्छन् किनकि कुमारी हुन्। लेखिएको पनि छ कुमारीहरूद्वारा

२०७५ असोज २५ बिहीबार ११-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बाण हान्न लगाउनुभयो। कुमारीहरूको चमत्कार नम्बरवन भएको छ। मम्मा पनि कुमारी हुन्, सबै भन्दा तीक्ष्ण भइन्। भनिन्छ— छोरीले आमाको नाम प्रख्यात गर्छिन्। मदरले त बसेर कसै सँग कुरा गर्दिनन्। यी (ब्रह्मा) माँ त छन् गुप्त, उनी मम्मा छिन् प्रत्यक्ष। त्यसैले तिमी शक्तिहरू अथवा बच्चाहरूको काम हो माँको शो गर्नु। धेरै राम्रा-राम्रा बच्चीहरू छन्, जसको पुरुषार्थ राम्रो चल्यो। कौरव सम्प्रदायमा पनि कसैको मुख्य नाम छ नि हैन! जो महारथी छन्। यहाँ पनि महारथीहरूको नाम छ। सबै भन्दा महान् हुनु हुन्छ शिवबाबा। उच्च भन्दा उच्च भगवान्। उहाँको रहने स्थान पनि उच्च छ। वास्तवमा ठाउँ (रहने स्थान) त हामी आत्माहरूको पनि उच्च छ। मानिसहरू त केवल महिमा गाउँछन्, जानेका केही पनि छैनन्। हामी आत्माहरू पनि त्यहीँका निवासी हौं। तर हामीले जन्म-मरणमा आएर पार्ट बजाउनु छ। उहाँ जन्म-मरणमा आउनु हुन्छ, पार्ट उहाँको पनि छ, तर कस्तो छ— त्यो पनि तिमीलाई थाहा छ। अहिले तिमी बच्चाहरू बुझ्दछौ— यो शिवबाबाको रथ हो। अश्व अथवा घोडा पनि हो। बाँकी त्यो घोडा-गाडी होइन। यो पनि जुन बिसिँएका छन्, त्यो ड्रामामा निश्चित छ। आधाकल्प हामी पनि भूलमा भट्किदा-भट्किदै एकदमै भट्किन्छौं। अहिले ज्ञान मिलेको छ त्यसैले धेरै होशियार भएका छौं। जान्दछौं— यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ, हामीलाई नष्टोमोहा बन्नुछ। कमल फूल समान गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नष्टोमोहा बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। सम्बन्ध त सबै सँग निर्वाह गर्नु पर्छ, साथमा पनि रहनु छ। यो भट्टी पनि बन्नु थियो, जसरी कल्प पहिला बनेको थियो। अहिले त भन्नुहुन्छ गृहस्थ व्यवहारमा रहेर मेहनत गर्नु पर्छ। यहाँ घरबार छोड्ने कुरै छैन। हामी त घरमा बसेका छौं हैन! कति बच्चाहरू छन्। लौकिक पनि थिए नि। छोडेको केही पनि छैन। संन्यासी त जंगलमा जान्छन्। हामी त शहरमा बसेका छौं। त्यसैले उनीहरू सँग सम्बन्ध निर्वाह गर्नु छ। बाबाको रचना हुन्। बुवाले कमाएर बच्चालाई वर्सा दिन्छन्। पहिला त वर्सा दिन्छन् काम विकारको। फेरि त्यसबाट छुटाएर निर्विकारी बनाउनु बाबाको नै काम हो। कहीं बच्चाले आमा बुवालाई ज्ञान दिन्छन्, यस्तो पनि हुन्छ। कहीं बुवाले बच्चालाई ज्ञान दिन्छन्।

यो हो नै राजयोग, त्यो हो हठयोग। आत्मालाई ज्ञान मिल्छ परमात्माबाट। म राजाहरूको पनि राजा थिएँ, अहिले रंक बनेको छु। रंकबाट राव भनेर गायन गरिएको छ। बच्चाहरू जान्दछन्— हामी जो सूर्यवंशी थियौं, अहिले शूद्रवंशी बनेका छौं। यो पनि सम्झाउनु पर्छ— नर्क र स्वर्ग अलग छ, मनुष्यहरू यो जान्दैनन्। तिमीहरूमा पनि कति बच्चाहरू केही पनि जान्दैनन् किनकि तकदिरमा छैन भने पुरुषार्थ के गर्छन्? कसैको तकदिरमा केही छैन, कसैको तकदिरमा सबै थोक छ। तकदिरले पुरुषार्थ गराउँछ। तकदिर छैन भने त पुरुषार्थ के गर्छन्? एउटै स्कुल हो, चलिरहन्छ। कोही बच्चाहरू आधैमा गिर्छन्, कोही चल्दा-चल्दै मर्छन्। जन्म लिने र मर्ने धेरै हुन्छ। यो ज्ञान कति आश्चर्यजनक छ! ज्ञान त धेरै सहज छ, बाँकी कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्नु— यसमा नै सारा मेहनत छ। जब विकर्म विनाश हुन्छ तब त उड्न सक्नेछौ। ध्यान भन्दा ज्ञान श्रेष्ठ हो। ध्यानमा मायाको विघ्न धेरै पर्छ, त्यसैले ध्यान भन्दा ज्ञान राम्रो छ। यस्तो होइन, योग भन्दा ज्ञान राम्रो। ध्यानको लागि भनिन्छ। ध्यानमा जानेहरू आज छैनन्। योगमा त कमाइ हुन्छ, विकर्म विनाश हुन्छ। ध्यानमा कुनै कमाइ छैन। योग र ज्ञानमा कमाइ छ। ज्ञान र योग विना स्वस्थ सम्पन्न बन्न सक्दैनौ। फेरि यो घुम्ने-फिर्ने एउटा स्वभाव हुन जान्छ। यो पनि ठीक होइन। ध्यानले धेरै नोक्सान गर्छ। ज्ञान पनि छ सेकेन्डको। योग कुनै सेकेन्डको छैन। जबसम्म जिउनु छ, योग लगाउदै रहनु छ। ज्ञान त सहज छ,

२०७५ असोज २५ बिहीबार ११-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बाँकी सदा स्वस्थ, निरोगी बन्नु- यसमा मेहनत छ। सबै उठेर यादमा बस्दा पनि विघ्न धेरै पर्छ। प्वाइन्ट निकाल्छन् तर पनि बुद्धि कहाँ-कहाँ गइहाल्छ। सबै भन्दा धेरै तुफान त पहिलो नम्बरकालाई आउँछ नि हैन! शिवबाबालाई त आउन सक्दैन। बाबा सदैव सम्झाइरहनु हुन्छ, तुफान त धेरै आउँछ। जति यादमा रहने कोशिश गर्नेछौ, त्यति तुफान धेरै आउँछ। त्यस सँग डराउनु छैन, यादमा रहनु छ, स्थिर हुनु छ। कुनै तुफानले हल्लाउन नसकोस्, यो अन्त्यको अवस्था हो। यो हो रूहानी रेस (दौड)। शिवबाबालाई याद गरिराख। यो पनि बुझ्नु पर्ने र धारण गर्नु पर्ने कुरा हो। धन दान गरेनौ भने धारणा हुनेछैन। पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। दुई पिताको प्वाइन्ट कसैलाई सम्झाउन धेरै सजिलो छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- बाबा २१ जन्मको वर्सा दिनु हुन्छ। तिमी भन्नेछौ- यी लक्ष्मी-नारायणलाई बाबाबाट २१ जन्मको वर्सा मिलेको छ। बाबाले उनीहरूलाई राजयोग सिकाउनुभयो, अरू कसैले मुखबाट भन्न सक्दैन- उनीहरूलाई भगवानले यो वर्सा दिनु भएको हो। दुनियाँमा कोही कुनै कुरामा, कोही कुनै कुरामा खुशी रहन्छन्। तिमी जुन कुरामा खुशी छौ त्यसलाई कसैले जान्दैनन्। मनुष्यहरू त अल्पकाल क्षणभङ्गुरको लागि खुशी मनाउँछन्। तिमी हौ सच्चा ब्राह्मण कुलभूषण, योगी एवं ज्ञानी हौ। तिम्रो यस अतीन्द्रिय सुखको खुशीलाई अरू कसैले जान्न सक्दैन। उनीहरू त के-के मेहनत गरिरहन्छन्। चन्द्रमामा जाने पुरुषार्थ गर्छन्। धेरै कठिन मेहनत गर्छन्। तिनीहरू सबैको मेहनत बर्बाद हुनु छ। तिमी बिना कुनै कठिनाइको यस्तो ठाउँमा जाने पुरुषार्थ गर्छौ जहाँ अरू कोही जान सक्दैन। एकदम उच्च भन्दा उच्च परमधाममा जान्छौ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नष्टोमोहा पनि बन्नु छ। साथ-साथै सबै सँग सम्बन्ध राख्दै कमल फूल समान रहनु छ।
- २) धारणा गर्नको लागि ज्ञान धनको दान अवश्य गर्नु पर्छ। ज्ञान र योगबाट आफ्नो कमाई जम्मा गर्नु छ। बाँकी साक्षात्कारको आश राख्नु हुँदैन।

वरदान:- शान्तिको शक्तिद्वारा जम्माको खाता बढाउने श्रेष्ठ पदको अधिकारी भव

जसरी वर्तमान समय विज्ञानको शक्तिको धेरै प्रभाव छ, अल्पकालको लागि प्राप्ति गराइरहेको छ, त्यसैगरी शान्तिको शक्तिद्वारा जम्माको खाता बढाऊ। बाबाको दिव्य दृष्टिद्वारा स्वयंमा शक्ति जम्मा गर तब जम्मा गरिएको शक्ति समयमा अरूलाई दिन सक्छौ। जसले दृष्टिको महत्त्वलाई जानेर शान्तिको शक्ति जम्मा गर्छ ऊ नै श्रेष्ठ पदको अधिकारी बन्छ। उसको चेहरामा खुशीको रूहानी झलक देखिन्छ।

स्लोगन:- आफैं स्वाभाविक अटेन्सन भएमा कुनै पनि प्रकारको टेन्सन आउन सक्दैन।